

[צ"ל בבית] (גליון):
 במשניות נוסף ב"ל
 בראשונים ובכת"י:
 להוציא (דפוס):
 ר"ן (דפוס): [ס] ר"ן
 י"י על ידו: [ל] לשון
 "דבר א"י חזו"ל"
 בכו"ל אמנא דדרי הוא"
 רש"י: [ז] ר"ן בחצר
 דר המס מחצר. כת"י
 צר לרה"ר: [ק] גיש
 אסור עד גיש
 שמו ועליו ר"א א"ע וכו'
 (יון). ר"ע ש במה"ס:
 נאה שבה"ח מוחק את
 וא"י השניה ר"ל וא"י
 נחמה, וכדלעיל ס"ע ב:

המטהר יינו של עובד
גובלים. [עיין בפ' רש"י
עמוד הקודם: ד"ה המטהר יינו.
והלה כותב. ד"ה מותר. וד"ה
היה מעשה]. רובלין.
נדיאם נשמים לנשים להתקטן
זהם [ב"ק פב].

הַמְּסַחֵר יִינוּ שֶׁ עוֹבֵד בּוֹכְבִּים.
פִּירֶט רָשָׁי בְּמַהְדֻרָא
בְּתַר, כְּגוֹן שֶׁכֶּסֶד לוֹ הַסְּכָנָלִי, דְּהוּה
לִיה יִינוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וְדִקְדָּקְתִּי סִפָּא,
וְהוּ סִפָּא פִירוּשָׁא דְרִישָׁא. בְּצִית
הַסְּמוּחַ לְרַה"ר וְעֵיר שִׁנְיִשְׂרָאֵלִים וְעוֹצְדִי
בּוֹכְבִּים דְּרִים בָּה מוּסָר, וְאֵע"פ שֶׁאִין
מִסְפָּא וְחוּסִם בֵּד יִשְׂרָאֵל; וְאֵע"ג
דְּבִגְמָרָא בְּצִירִיתָא בְּעִין בְּיִינוּ שֶׁל יִשְׂרָאֵל
בְּתַר חֲסָדָה שֶׁאִין יִשְׂרָאֵל דֵּר בְּאוּמָה
תָּנַר מִסְפָּא וְחוּסִם, הִכָּא שֶׁאִין מִין
שֶׁסְּפָח פְּמוֹחַ לְרַה"ר. עֵיר שֶׁכּוֹלָה
עוֹצְדִי בּוֹכְבִּים אֶסְוֵר וְאֵף בְּתַמַּח פְּמוֹחַ,
מִין שֶׁאִין כָּלן מִסְפָּא וְחוּסִם. **וְהַקְּשָׁה**
רַבִּינוּ סָם, הִיכִי פִרְדָּא בְּגִמְרָא 'הָא אִיבָא
רוֹקְלִין הַמְּסַחֲרִין בְּעִירוֹת', וְכִי מַה
יֵדְעוּ הַרוֹקְלִין שֶׁיִּרְאוּ הֵינן בְּצִיתוֹ שֶׁל
עוֹצֵד בּוֹכְבִּים בְּלֹא מִסְפָּא וְחוּסִם שֶׁהוּא
שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּרְאֵה הָעוֹצֵד בּוֹכְבִּים מֵהֶם,
כִּי אִין לְדִמּוּת לְעִיר שִׁנְיִשְׂרָאֵל וְעוֹצְדִי
בּוֹכְבִּים דְּרִים בָּה שֶׁסְּפִיר רָשָׁי כָּלן אֵף

75